

## Skatteaftale mellem Danmark og Sverige (notat om aftalen)

Aftalen indeholder følgende elementer:

- Begge lande udveksler den gennemsnitlige primærkommuneskat opkrævet fra grænsegængerne.
- Begge lande indfører fradrag for grænsegængers pensionsindbetalinger til institutter i bopælslandet. Tilflyttere fra det andet land får ligeledes fradrag for pensionsindbetalinger til institutter i fraflytningslandet.
- Begge lande forpligter sig gensidigt til at give fradrag for broafgiften på Øresund. Fradraget beregnes med udgangspunkt i prisen for billigste periodeabonnement for henholdsvis bil og tog.
- Det sikres, at beskatningsretten til hele lønindkomsten tilkommer arbejdsgiverlandet, selvom visse dele af arbejdet udføres som eksempelvis hjemmearbejde eller tjenesterejser i bopælslandet.
- Overgangsordningen for grænsegængere fra før 1997, som er bosat i Danmark, ophæves. Herefter beskattes de efter de almindelige principper i Sverige.

### Provenuudveksling mellem Danmark og Sverige

Den gældende aftale mellem Sverige og Danmark om beskatning af grænsegængere medfører, at grænsegængere betaler både sociale bidrag og indkomstskat i arbejdslandet. Arbejdslandsbeskatning sikrer således skattemæssig neutralitet på det danske arbejdsmarked, idet der er sammenhæng mellem betalingen af social bidrag og skat.

Svenske kommuner, som har en grænsegænger boende i kommune, har imidlertid efter den gældende aftale udgifter til eksempelvis grænsegængerens børns daginstitutioner og skoler, men har ingen skatteindtægter fra den pågældende grænsegænger. Skatteindtægterne tilfalder den danske ligningskommune, som imidlertid ikke har væsentlige udgifter vedrørende grænsegængerens. Tilsvarende har danske kommuner, som har en grænsegænger boende i kommunen, ingen indkomstskatteindtægter fra grænsegængerens, selvom denne og dennes familie påfører kommunen udgifter.

Danmark Statistik og Statistika Centralbyrå har udarbejdet en opgørelse over pendlerbevægelserne på tværs af Øresund. Statistikken viser, at der er væsentligt flere pendlere i Øresundsregionen, der bor i Sverige og arbejder i Danmark, end omvendt (I 2001 var der 3115 privat ansatte svensk bosiddende grænsegængere mod 149 dansk bosiddende grænsegængere). Danmark opnår således ved de gældende regler et vist merprovenu.

De to regeringer har fundet, at fordelingen af skatter og udgifter mellem landene ved den nuværende pendling er så uhensigtsmæssig, at det vil være rimeligt med en udligningsordning. Ifølge aftalen skal der for de privat ansatte udveksles et beløb svarende til den gennemsnitlige primærkommuneskat. Den danske primærkommuneskat, der opkræves fra grænsegængerne, skal således med aftalen sendes til Sverige.

### **Fradrag for pensionsindbetalinger til institutter i bopælslandet**

En af de barrierer, der hyppigst har været nævnt, er den manglende mulighed for at indbetale på pensionsordninger i bopælslandet. Personer, der bliver grænsegængere, fordi de tager arbejde på den anden side af grænsen, vil ofte have en pensionsordning i bopælslandet. Det kan eksempelvis være en svensk bosiddende person, som igennem en årrække har arbejdet i Sverige og som har haft en svensk pensionsopsparing - personen får nu arbejde i Danmark og vil fortsætte indskuddene på den svenske ordning. Efter gældende regler har grænsegængere imidlertid ikke fradrag for indskuddene på ordningen i bopælslandet.

Tilsvarende gælder, hvis personen i stedet for blot at tage arbejde i Danmark også flytter til Danmark. I disse tilfælde giver Danmark heller ikke fradrag for indskud på den svenske pensionsordning.

Med aftalen indføres der en gensidig anerkendelse af pensionsordninger i det andet land, således at grænsegængere selv kan vælge, om de vil indskyde på en ordning i Danmark eller i Sverige. Danmark og Sverige skal dermed give grænsegængere fradrag for indskud på pensionsordninger i det andet land.

Endvidere kan personer, som flytter fra det ene land til det andet land, fortsætte med at indskyde med fradrag på den eksisterende ordning i det hidtidige bopælsland.

### **Fradrag for broafgiften på Øresundsforbindelsen**

Efter gældende danske regler er der ikke fradrag for broafgiften på Øresundsforbindelsen - i modsætning til at der på Storebæltsforbindelsen er indført et permanent fradrag med lov nr. 1056 af 17. december 2002. I forbindelse med lovforslaget om fradrag for passage af Storebæltsforbindelsen oplyste skatteministeren i lovforslagets bemærkninger:

"regeringen og Socialdemokraterne er enige om at videreføre "Storebæltsfradraget".

Der er ligeledes enighed om at indføre et fradrag for passage af Øresundsforbindelsen på det tidspunkt, hvor der er indgået en generel aftale med Sverige om, efter hvilke regler pendlerne i Øresundsregionen fremover skal beskattes, der indebærer, at også Sverige yder et sådant fradrag til pendlere, der krydser Øresundsforbindelsen på vej til og fra arbejde. Fradraget vil blive beregnet med udgangspunkt i prisen for passage af Øresundsforbindelsen. Der vil til den tid blive fremsat særskilt lovforslag herom."

I aftalen forpligter de to lande hinanden til at give fradrag for broafgiften på Øresundsforbindelsen, når lønmodtageren beskattes af nettoindkomsten.

Som følge af aftalen vil der skulle foreslås, at der i Danmark indføres et fradrag for passage af Øresundsforbindelsen, som fastsættes på baggrund af de samme principper, som blev anvendt ved beregningen af Storebæltsfradraget. Det vil være en forudsætning for fradraget, at de almindelige regler for befordringsfradrag er opfyldte.

### **Hjemmearbejde mv.**

Normalt medfører arbejdslandsbeskatning efter OECD-modellen ikke problemer. Således beskattes grænsegænger i arbejdslandet af hele lønindkomsten og bopælslandet undlader at beskatte lønindkomsten. I de tilfælde, hvor grænsegænger udfører dele af arbejdet udenfor det normale arbejdsland, opstår der dog problemer. Der kan eksempelvis være tale om en grænsegænger, der bor i Sverige og normalt arbejder i Danmark, men

- som enkelte dage arbejder fra en hjemmearbejdsplads i Sverige, eller
- som udsendes på tjenesterejser eller har andet arbejde af lejlighedsvis karakter i Sverige eller tredjelande.

I disse tilfælde vil Danmark (arbejdsgiverlandet) beskatte den del af arbejdet, der udføres i Danmark, mens Sverige (bopælslandet) har beskatningsretten til arbejde, der udføres udenfor Danmark.

Det er administrativt besværligt for alle parter (såvel arbejdsgivere og grænsegængere som skattemyndigheder) at have denne opsplitning. Der skal, således føres regnskab med hvor arbejdet udføres, og det er ualmindelig svært at få forskudsligningen til at være korrekt og der vil skulle betales B-skatter i bopælslandet.

Aftalen sikrer, at der ikke skiftes beskatningsland ved hjemmearbejde, tjenesterejser samt andet arbejde af lejlighedsvis karakter i bopælslandet. Der sker hermed ikke længere en opsplitning af indkomsten.

Derudover opnås der sammenhæng med betalingen af social sikringsbidrag. Den Sociale Sikringsstyrelse og Riksförsäkringsverket indgik i december 2001 en aftale om, at bidragsydere kan omfattes af arbejdsgiverlandets regler og dermed være bidragspligtig i dette land, selvom der udføres hjemmearbejde (senere udvidet til også at omfatte tjenesterejser) i bopælslandet, når den væsentligste del af arbejdet udføres i arbejdsgiverlandet (mindst halvdelen af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 3 måneder).

Afgrænsning med mindst halvdelen af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 3 måneder er genbrugt i skatteaftalen for at sikre størst mulig sammenhæng mellem de to regelsæt.

## **Ophævelse af overgangsordningen for gamle grænsegængere bosat i Danmark**

Ved overgangen fra bopælsbeskatning til arbejdslandsbeskatning i 1997 aftales en overgangsordning for de eksisterende grænsegængere.

Efter overgangsordningen fortsætter eksisterende grænsegængere med at blive beskattet efter de hidtidige regler om bopælsstatsbeskatning. De eksisterende grænsegængere skulle dog senest med udgangen af december 1996 være flyttet til den anden side af grænsen og derefter vedvarende opfylde de betingelser, der var indeholdt i den tidligere grænsegænger aftale.

De dansk bosatte omfattet af overgangsordningen bliver derfor ved med at blive beskattet efter danske regler, mens deres svenske arbejdsgiver betaler svenske sociale bidrag. Dette er efter den danske regerings vurdering samlet set en "urimelig" høj beskatning.

Med aftalen vil Danmark afstå beskatningsretten til disse grænsegængere, således at de bliver beskattet efter det svenske skattesystem. Herefter vil der være sammenhæng mellem indkomstbeskatningen og betalingen af sociale bidrag.

### **Ikrafttræden**

De to regeringer har ønsket, at aftalen træder i kraft hurtigst muligt. Det fremgår derfor af aftalen, at bestemmelserne om fradrag for pensionsindskud og udgifter til broafgiften samt provenuudveklingen skal finde anvendelse fra og med 1. januar 2004.

Ratificerer de to landes parlamenter aftalen, vil dette gælde, uanset hvornår de to lande ratificerer aftalen. I Danmark skal Folketinget vedtage en lov om ratifikation af aftalen.

Opfyldes de forfatningsmæssige betingelser ikke i begge lande senest den 10. december 2003, vil de øvrige dele af aftalen (hjemmearbejde mv. samt ophævelse af overgangsordningen for gamle grænsegængere bosat i Danmark) først få virkning fra og med 1. januar 2005. Baggrunden herfor er, at disse elementer af aftalen kan være skærpene for enkelte skatteydere, hvorfor disse elementer ikke kan indføres med tilbagevirkende kraft.